

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

๑. เพื่อศึกษาสัจฐานคะแนน เอ็ม เอ็ม พี ไอ (MMPI Profiles) ของวัยรุ่นปกติและยุวอาชญากร ซึ่งมีอายุ ๑๔ - ๑๘ ปี ในมาตราไซโคแพทิกควิเอค (Psychopathic Deviate Scale), ไฮโปมาเนีย (Hypomania Scale), แอลกอฮอล์ดิคคิฟเฟอเรนทีเอชัน (Alcoholic Differentiation Scale), ดีเพนเดนซี (Dependency), แฟมมิลีดิสคอร์ด (Familial Discord), ออธอริตีพรอบเลม (Authority Problem) โซเชียล เอเลียเนชัน (Social Alienation) เซลฟ์ เอเลียเนชัน (Self Alienation) และไซโคติก เทนเดนซี แฟคเตอร์ (Psychotic Tendency Factors)

๒. เพื่อเปรียบเทียบ

๒.๑ ความแตกต่างของสัจฐานคะแนน เอ็ม เอ็ม พี ไอ ระหว่างกลุ่มยุวอาชญากร และกลุ่มเด็กวัยรุ่นปกติในแต่ละมาตราดังกล่าว

๒.๒ ความแตกต่างของสัจฐานคะแนน เอ็ม เอ็ม พี ไอ ระหว่างกลุ่มวัยรุ่นปกติ และกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมรวมผิดปกติ

๒.๓ ความแตกต่างของสัจฐานคะแนน เอ็ม เอ็ม พี ไอ ระหว่างกลุ่มยุวอาชญากร และกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมรวมผิดปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กวัยรุ่นชายอายุ ๑๔ ถึง ๑๘ ปี จำนวน ๑๕๐ คน แบ่งเป็น ๓ กลุ่มคือ กลุ่มยูวอาชฎากร ซึ่งเป็นเด็กวัยรุ่นชายที่ถูกกักกัน อยู่ ณ ทัดตสถานวัยหนุ่มลาภยาว ๓๕ คน และอยู่ในทัตตสถานวัยหนุ่มมีนบุรี ๑๕ คน รวม ๕๐ คน โดยเป็นยูวอาชฎากรที่ท่องเที่ยวครั้งแรกและท่องเที่ยวจำงังไม่เกิน ๑๐ ปี กลุ่มที่สอง เป็นเด็กนักเรียนชายอายุ ๑๔ ถึง ๑๘ ปี ซึ่งเป็นนักเรียนชายที่เจ้าหน้าที่แนะนำโรงเรียน บางกะปิ โรงเรียนสารวิทยา และโรงเรียนวรรมงคล ลงความเห็นว่า เป็นเด็กที่มีพฤติกรรม ที่เป็นปัญหา โดยลุ่มจากนักเรียนชายซึ่งกำลังศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๕๐ คน กลุ่มที่สามเป็นเด็กปกติ เป็นเด็กวัยรุ่นชายอายุ ๑๔ ถึง ๑๘ ปี และกำลัง ศึกษาชั้นประถมปีที่ ๗ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๕๐ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. แบบสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับประวัติส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง
๒. แบบทดสอบบุคลิกภาพ เอ็ม เอ็ม พี ไอ ของ สตาร์ท อาร์ สตาร์ทเวย์ และ เจ ชาร์นเลย์ แมคคินเลย์ (Starke R. Hathaway and J, Charnley Mc Kinley) ฉบับแปลเป็นภาษาไทยและดัดแปลงครั้งที่สองโดย เกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว เลื่อนใช้เฉพาะมาตราที่ประเมินลักษณะอาการความเจ็บป่วยทางจิตและประสาท (Clinical Scales) ๒ มาตรา คือ ไฮโดแพทติก ดีวีเอท (Pd), ไฮโปมาเนีย (Ma), และมาตราพิเศษ (Special Scales) ๗ มาตรา คือ แอดกอสซอดติก คีฟเฟอเรนทีเอชัน (Ah), ดีเพนเคนซี (Dy) แรรมิเลียล คีสตอร์ค (Pd), ออธอริตี พรอบเบคม (Pd), โซเชี่ยล เอเลี่ยนเนชัน (Pd¹), เซลฟ์ เอเลี่ยนเนชัน (Pd¹), และไฮโดคิคเทนเคนซี แพคเตอร์ (Pq^{4A})^{4B}

การดำเนินการวิจัย

ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม ที ไอ ตามมาตราที่ได้คัดเลือกไว้ โดยตอบ "จริง" หรือ "ไม่จริง" ลงในแผนกระดาษคำตอบ

การตรวจให้คะแนน

การตรวจให้คะแนนใช้เกณฑ์การตรวจ (Key) ของฮาทธะเวย์ และแมคคินเลย์ (Stark R Hathaway and J. Charnley McKinley).

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. หาค่ามัธยิม เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละมาตรา
๒. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนแต่ละมาตราโดยทดสอบค่าที (t - test)
 - ก. ระหว่างกลุ่มผู้อาชญากรและกลุ่มเด็กวัยรุ่นปกติ
 - ข. ระหว่างกลุ่มวัยรุ่นปกติ และกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่มีพฤติกรรม รมผิดปกติ
 - ค. ระหว่างกลุ่มเด็กผู้อาชญากรและกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่มีพฤติกรรม รมผิดปกติ
๓. นำค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแต่ละมาตรา ไปทำแผนภูมิ เพื่อแสดงสัณฐานคะแนนของแต่ละกลุ่ม
 ๔. เปรียบเทียบสัณฐานคะแนน (Profiles) แต่ละมาตรา
 - ก. ระหว่างกลุ่มผู้อาชญากรและกลุ่มเด็กวัยรุ่นปกติ
 - ข. ระหว่างกลุ่มวัยรุ่นปกติ และกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่มีพฤติกรรม รมผิดปกติ
 - ค. ระหว่างกลุ่มเด็กผู้อาชญากรและกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่มีพฤติกรรม รมผิดปกติ

สรุปผลการวิจัยที่สำคัญ

๑. มีความแตกต่างในสัณฐานกะเนน เอ็ม เอ็ม พี ไอ อย่างมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .๐๕ ในมาตร Ah, Dy, Ma, Pd, Pd¹, Pd², Pd^{4A}
และ Pd^{4B} ระหว่างกลุ่มเด็กปกติและกลุ่มยูวอาชฎากร ส่วนในมาตร P^q
นั้น ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. มีความแตกต่างในสัณฐานกะเนน เอ็ม เอ็ม พี ไอ อย่างมีนัยสำคัญ
ที่ระดับ .๐๕ ในมาตร Ah, Dy, Ma, Pd, Pd¹, Pd², Pd^{4A}
และ Pd^{4B} ระหว่างกลุ่มเด็กปกติและกลุ่มเด็กที่มีพฤติกรรม รรมผิดปกติ ส่วนในมาตร P^q
นั้นไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. มีความแตกต่างในสัณฐานกะเนน เอ็ม เอ็ม พี ไอ อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในมาตร Ah ระหว่างกลุ่มยูวอาชฎากรและกลุ่มเด็กที่มี
พฤติกรรมรรมผิดปกติ ส่วนในมาตร Dy, Ma, Pd, Pd¹, Pd², Pd^{4A}, Pd^{4B} และ P^q
นั้นไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น สำหรับ
การใช้ในประเทศไทย โดยหาค่าความแม่นยำ ความเชื่อถือได้ และหาเกณฑ์ปกติ
ในกลุ่มหลายๆกลุ่ม เพื่อใช้สำหรับเป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ

๒. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มยูวอาชฎากร และกลุ่มเด็กปกติโดย
ใช้มาตรพื้นฐาน (Basic Scales) ทั้ง ๑๓ มาตร เพื่อดูความแตกต่างของลักษณะ
บุคลิกภาพในมาตรอื่นๆอีก

๓. ควรได้มีการศึกษาในเรื่องนี้โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากขึ้น เพื่อให้สามารถ
สรุปผลการวิจัยได้กว้างขวางขึ้น และทดสอบสมมุติฐานที่ตั้งไว้ได้แน่นอนยิ่งขึ้น

๘. ควรที่จะนำกลุ่มข่าวอาชญากรรมโดยไซเบอร์เรื่องมือประเมินบุคลิกภาพอื่น ๆ เพื่อนำผล
ที่ได้มาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยโดยไซเบอร์แบบทดสอบ เอ็ม เอ็ม พี ไอ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย